

[FUNDAMENTARZ *sb m*

I sg fundam(e)ntarz(e)m.

Sł stp, Cn, Linde brak.

*Zakładający fundamenta; tu w przen: Przytłako to było Kálwinowi/ iż iáko lię zá nowego y od Bogá posłánego Apoštoła świátu wydawał/ áby wiáry Krystułowey (ktorey lię on fundámentarzem y łczepnikiem być chlubił) fundáment [...] vbołtwem/ pokorą/ wzgárdą pompy świátá te^{go}/ y łkromnością wízeláką zákládał. *BolHist* D8v.*

Cf **FUNDATOR, FUNDOWNIK**

MB